

ЮВІЛЕЇ ТА ПОДІЇ

© Колектив авторів, 2015
УДК 61(092)

ПОВАЖНИЙ ЮВІЛЕЙ НАТАЛІ СЕРГІЇВНИ ДОНІЧ

30 березня 2015 святкує своє дев'яностоліття Наталя Сергіївна Доніч. Народилася вона у м. Одесі; мати була робітницею, батько – істориком, працював в археологічному музеї. Батьки з дитинства привили маленькій Наталі любов до навчання, пізнання навколишнього світу. У школі Наталя Сергіївна навчалась до 1941 року, закінчила 9 класів. З початком війни заняття у школі тимчасово припинилися. Разом з мамою залишалися на окупованій території. До війни, під час війни і в повоєнні роки родина Донічів жила дуже бідно, голодували; разом з мамою Наталя Сергіївна по черзі носили одне пальто.

В 1942 р. Наталя Сергіївна була зарахована вільним слухачем в Одеський медичний інститут, а після здобуття середньої освіти стала його студенткою.

Після закінчення медичного інституту в 1947 р. Наталя Сергіївна протягом року працювала головним лікарем районної санітарно-епідеміологічної станції в Івано-Франківській області. Після заміжжя в 1948 р. разом з чоловіком виїхала на роботу в Середню Азію, у зруйнований після землетрусу Ашхабад, де працювала санітарним лікарем. На початку п'ятидесятих років, після народження доньки, Наталя Сергіївна повернулася у місто дитинства, милу її серцю Одесу, де до 1959 р. працювала лікарем-епідеміологом.

Наталя Сергіївна Доніч прийшла на кафедру інфекційних хвороб Тернопільського медичного інституту з

дня її створення, брала активну участь в її становленні. Працювала асистентом кафедри з грудня 1959 р. по травень 1983 р. За час роботи викладачем вона запам'яталась студентам своєю вимогливістю, високим професіоналізмом, вмінням швидко і доступно пояснювати матеріал, для кращого засвоєння якого вдало використовувала випадки зі своєї практики. Широким було коло наукових інтересів Наталі Сергіївни. Вона вивчала деякі ланки патогенезу шигельозу та інших гострих кишкових інфекцій, що лягло в основу її кандидатської дисертації «Вміст заліза та міді у крові хворих на дизентерію», яку успішно захистила в 1966 р. Вона також багато займалася вірусними гепатитами – досліджувала алергійні реакції, поєднання з інфекційною та не інфекційною патологією, оцінювала ефективність лікування хворих. Була кваліфікованим й спостережливим клініцистом, лікувала сама і консультувала інших лікарів. Діагностувала один з перших випадків лептоспірозу в клініці інфекційних хвороб, завізну малярію. Наталя Сергіївна завжди прагнула удосконалювати свій професійний рівень як викладача, так і лікаря-інфекціоніста, тому неодноразово підвищувала кваліфікацію у провідних медичних закладах міст Саратова, Одеси, Києва, Москви, Риги, Санкт-Петербурга. Науковий доробок Наталі Сергіївни знайшов своє висвітлення у 34 публікаціях, з яких 14 – статті у провідних фахових виданнях.

У подальшому, в 1983-2000 рр., до досягнення 75-річного віку, Наталя Сергіївна працювала лікарем Одеського санаторію інвалідів війни.

Загальний трудовий стаж Наталі Сергіївни складає понад 50 років. Воістину вона є Ветераном праці.

А ще Наталя Сергіївна є чудовою матір'ю, щасливою бабусею і вже прабабусею. Її донька Катерина Андріївна Посохова – відомий професор-фармаколог, обидві онуки продовжили лікарську й наукову династію.

У молоді роки Наталя Сергіївна любила подорожувати: круїзи на пароплавах по Чорному морю, Волзі, Дунаю. Зараз «подорожує» перед телевізором. Улюблені передачі – «Світ навиворіт», передачі про тварин. Друзі згадують Наталю Сергіївну як завжди веселу, життєрадісну, яка випромінює душевне тепло, періодично «вибухає» дотепним одеським гумором.

Наталя Сергіївна постійно прагне пізнавати нове, любить багато читати: замолоду – при світлі газової лампи, зараз – незважаючи на слабкий зір.

ЮВІЛЕЇ ТА ПОДІЇ

Наталя Сергіївна каже, що їй в житті повезло: «У свої 90 років я живу разом з дочкою і зятем, які оточили мене увагою і піклуються про мене».

Все життя, навіть у його найскладніші періоди, Наталя Сергіївна є оптимістом. Головні цінності – чесність, людяність.

І сьогодні Наталя Сергіївна активно цікавиться суспільно-політичним життям нашої країни, головною її мрією є мир в Україні.

Бажаємо дорогій Наталі Сергіївні міцного здоров'я і довгих років активного життя, радості від рідних, близьких і друзів.

Колектив кафедри інфекційних хвороб з епідеміологією, шкірними і венеричними хворобами Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я. Горбачевського

Отримано 11.12.2014 р.

© Колектив авторів, 2015
УДК 61(092)

СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ МИХАЙЛА АНТОНОВИЧА АНДРЕЙЧИНА

22 лютого виповниться 75 років з дня народження видатного вченого-інфекціоніста та епідеміолога, педагога, громадського діяча, члена-кореспондента НАМН України, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора медичних наук, професора Михайла Антоновича Андрейчина.

Наукову роботу Михайло Антонович започаткував ще під час навчання в Тернопільському державному медичному інституті (1957-1963 рр.) і продовжував навіть під час строкової служби в армії (1963-1965 рр.). З 1981 р. і дотепер М.А. Андрейчин очолює кафедру

інфекційних хвороб і епідеміології, з 1983 по 2004 рр. – проректор з наукової роботи інституту (академії, університету).

Широка палітра наукових інтересів М.А. Андрейчина. Вагомий внесок зроблено у вивчення нез'ясованих ланок патогенезу вірусних гепатитів, харчової токсикоінфекції, сальмонельозу, шигельозу, оперізувального герпесу, бешихи, еризипелюду, гострих респіраторних захворювань і ряду інших інфекційних хвороб. Михайло Антонович описав сім раніше не відомих симптомів (гіпотермія ноги на боці висипу при оперізувальному герпесі попереково-крижової ділянки, дрібні болючі ущільнення в ділянці двоголового м'яза плеча при трихінельозі та ін.). Під його керівництвом вперше розроблено термографічну семіотику розповсюджених інфекційних хвороб (гострих респіраторних вірусних інфекцій, вірусних гепатитів, харчової токсикоінфекції, шигельозу, лептоспірозу, оперізувального герпесу та ін.), що поглиблює знання про їх патогенез і поліпшує диференційну діагностику.

Важливе значення для розуміння патогенезу вірусних гепатитів мають отримані дані про роль гострофазних білків, інтерлейкінів, фактора некрозу пухлин-альфа, метаболічної інтоксикації, дисфункції ендотелію при переході гострої інфекції в хронічну форму та розвитку фіброзу печінки, вплив кріоглобулінів різних типів на перебіг хронічного гепатиту С із позапечінковими проявами. Отримано нові дані про особливості біохімічних та імунологічних процесів, розвиток фіброзу та первинного раку печінки, а також остеопорозу при гепатитах В і С, формування фетоплацентарної недостатності у